

Siiri Sisask: “Eelmises elus olin ma prantslanna.”

Lauljatar Siiri Sisask naasis äsja neljapäevaselt reisilt Pariisi, kus viibis seoses Mark Soosaare vändatava dokumentaalfilmi võtetega.

“Olen Prantsusmaaga loominguiliselt seotud,” ütles Siiri. “Kümne aasta eest mängisin **Jeanne d’Archi**, etenduses “Mahtsa sõda” **Juliette Marchandi** ning praegu **Irma La Douce**’i. Lisaks olen läbi aastate laulnud mitmeid prantsuse lugusid ja minus on ikka nähtud prantslannat. Isegi nüüd, mil käin Estonias muusikali “Sugar” proovides, küsitakse minult prantsusekeelsete sõnade hääldust, ehkki ma seda keelt õppinud ei ole. Ning minu vaist, taju ütleb, et olin eelmises või üle-eelmises elus prantslanna...”

Mees nagu

**Verni
Leivak**

verni@oleht.ee

gi-tiibeti-saami-siberihõngulise joigumise, misjärel tema omakorda kinkis mulle ühe pliiatsiga joonistatud kavandi. Meie kontakt oli tõeliselt soe ja sõbralik, sest ei pea ju inimesega kogu aeg koos olema, et teda tajuda. Tähtsaim on teadmine, et taoline inimene on olemas ning siis saab juba mõttes jutuajamist arendada.”

Wiiralti haua masendav olukord

Neljapäeva sisse mahtus ka **Edith Piafi** haua külastamine. “Sest mind on Eestiski nimetatud Eesti Piafiks, hingesugulust selle lauljatariga ei saa alahinnata. Ju me ikka mingis mõttes sarnased oleme, kuigi elan teises ajastus ja teises kultuurilooaegses maailmas...”

TUHK VÕI TEEMANT: Vahet pole, arvab lauljatar Siiri Sisask. Reisil Pariisi tajus ta eriti selgelt ajatut inimeseks olemise mõtet.

Jarek Jõepera

Siiri sai reisi kõige eredama elamuse kohtumisest oma lemmikkunstniku **Jean Rusdiniga**. Huvi selle looja taieste vastu tekkis lauljataril kolme aasta eest, mil ta Chaplini keskuses Rusdini näitust vaatamas käis ning ainsa eestlasena umbes aasta eest tema kunstikataloogi omandas.

"Tegemist on realismi esindajaga, kes maalib n.-õ. teravalt. Tema pilte vaadates tajud eriti selgelt ja teravalt ajatut inimeseks olemise mõtet. Rusdin joonistab enamjaolt vanemaid inimesi, kujutab tihti haiglasi nägusid ja silmavaateid, kuid minu jaoks on oluline just sõnum, mida mõistan. Ja kui me tema ateljeesse sisse astusime, mõistsin, et ta ongi just see inimene, keda ma arvasin olevat!"

Siiri ja Jean rääkisid niisama maast ja ilmast. Üheskoos vaadati tema maale. "Ma ei osanud midagi muud kommentaariks öelda kui: "C'est la vie!" Kokkuvõtlikumalt lauset tema maalide kohta ei saagi öelda."

Laulev kunstnik sai kohutumisest tohutu loomingulise laengu. Siiri sõnul õhku seda ka "möödunud sajandi geniaalseima kunstniku" tehnikast. "Küsisin temalt ka pintsli, sest kollektsioneerin oma lemmikkunstnike pintsleid. Tänutäheks laulsin talle laulu, soome-ur-

stekonnas - miski minu südames liigatas," tähendas Siiri. "Asetasin hauale lilled, ehkki neid oli sealt tohutult. Nagu ka inimesi, kes talle sinna isegi kirju jätsid."

Samal kalmistul puhkab ka **Eduard Wiiralt**, kelle viimne puhkepaik on tühi, kõle ja mahajäetud. Täis sügisesi lehti, ehkki Pariisis on juba kevad. "Olin tõeliselt hämmastunud. Pariisis asub ju Eesti saatkond. peitsevad Champs Elyseel. Nad võiksid Wiiraltile hauda eest natukegi hoolitseda. Seda teenust saab ju osta, kuid tundub, et see neid ei huvita. Mul on seda piinlik neile isegi meelde tuletada. Kas see aga Wiiraltile enesele korda läheb - vaevalt. Ta on ammu taevas. Kindlasti taevas, kui ta julges põrgut joonistada."

Siiri ei oska täpselt öelda, millal Mark Soosaare tõsielufilm temast valmis saab. Režissöör arvavad, et kindlasti kulub veel aasta. "Mark ütles, et kui tahad teemanti näidata, peab näitama tema kõiki tahke. Mina ennast teemandiks ei pea, olen kõigest inimene, ja vaevalt ma kunagi teemandiks saan. Ennemini tuhaks. Kuid tuhal ja teemandil on pea sama keemiline koostis..." Siiri sõnul on tal Markiga kokkulepe, et film ei jõua ekraanile juhul, kui lauljatar sellega rahul pole.

Siiri tegutseb kümnel rindel

■ Siiri käib praegu hooltsal Estonia teatris muusikali "Sugar" ("Jazzis ainult tüdrukud") proovis. "Mul on seal nimiosa," poetab ta tagasihoidlikult. "Kuid ma ei ütleks, et Rahvusoperi lava oleks minu jaoks midagi erilist. Arvatakse, et Estonia on Eesti tingimustes lagi, kuid mina sinna kinni jääda ei taha. Ehkki tunnen suurt heameelt, et lavastaja Neeme Kuningas on mind enda jaoks avastanud." See on juba teine tükk, mida Kuningas ja Sisask koos teevad.

"Siiski olen märganud, et ma pole hea suure kollektiivis töötaja. See viib mu pingesse. Sugari roll hakkab minu jaoks pihta hetkest, mil teatri uksest sisse astun. Nii et Estonia maja tähendab minu jaoks hetkel Sugarit, mitte töökohta või erilist lava. Kuna ma tegelaskuju otsides olen ehk pisut hajevil, eba-kindel, tuuline, ei tea ise ka veel täpselt, mida tahan, ja kuna teised kollektiivi liikmed mind ei tunne, võivad nad arvata, et olengi selline "poolik" tüüp," kahtleb Siiri. Esietendus on juba 25. märtsil.

Samas on Siiri kindlaks sihiks võtnud prantsuse keele omandamise. Võimalik, et Pariisi Inimese Muu-

MARLENE DIETRICH:
Siiri Sisaski kehastuses.

Arhiiv

seumis annab ta kunagi kontserdigi. Saksamaal on käsil projekt kitarrist **Boris Baggeriga** ning suvine sõit Kanadasse on samuti kindel. "Võtan sinna pojagi kaasa, kui kolmanda klassi neljade-viitega lõpetab. Selle nimel tuubib ta hirm-sa hooga, lausa tore vaadata."

Koos ansambliga Rosta Aknad on kavas heliplaadi üllitamine Eestis: "Sellel hakkab kõlama ainult minu muusika." Päevavalgele tahab hirmsasti tulla ka Siiri ja poeg Josti ühine raamat "Puntrarott, Kilu-Mari ja teised". Käsil on ka kodu remontimine: "Õnneks aitab lapse isa. Minu uuenenud kodu saab olema pisut vanaaegses stiilis ja väga naiselik."